

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Infortiati Partem

Bartolus

Lvgdvni, 1567

Impen. in re. dota. factis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96147](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96147)

trator restituo no placet. qz hinc litera no cogit. Proterea, cu sit cura beneficio iuris comensis, vt statim dicā, non habet necesse petere restitutionē. Respondeo ergo secūdo, qz tam curator quā pupilla habet exceptionē. ne cōueniat vltra vires patrimonij. Sed tūc quero que est ista exceptio? Respondeo, qz mulier cōstate matrimonio non pōt cōueniri vltra quā facere pōt, z ista est exceptio qz opponit marito, z hoc inuuit litera. que dicit, ipsam cogi ad canendū. de suppleda dote, si effecta fuerit locupletior. Apparet ergo ex predictis, qz illo curatore cōuenio tanquā pro prio nomine pōt mulier comparere, z opponere exceptionē istā z cauere, z ob hoc ipse curator absoluitur: pōt etiā hoc facere ipso curatoz, vt dicit gl. p. qz ipso iure sit tutus quādo promisit vltra vires patrimonij. l. i. de generalis. s. d. in. do. Sol. vt ibi. C. l. p. qz nullo modo sit curator sit tutus. l. i. de donatoris. s. i. s. d. condict. ob cau. Sol. dat plures sol. ista est vera. qz ibi promisit credens se teneri, si sic non animo repetendia muliere, hic vero pro misit animo rehābendi z petendi de patrimonio mulieris.

ADDITIONE S.

- a P. P. A. V. P. C. Quia cum esset. Vide Alex. cons. i. c. vol. ij.
- b AND. BAR. C. Ceno ad secundā. Vide Bar. in l. si. de pet. he. re. z que notat ad Baldum in l. si. C. de dot. s. si.

LEX XLV.

De nominibus. Qui nomine q̄ sibi a prioze administrato re assignat agnoscat, eozū periculo est adstrictus. h. d. l. p. s. e. o. l. i. tutoz hinc. Sol. ibi recipit assignationē factā a prioze administratoze, nō tū illa nomina assignata agnouit vt idonea. Sed tūc dubitat qualiter videtur agnoscere. Et respōdet notabiliter, agnoscer e videt fm l. i. filius. s. de iur. i. i. verbo. siue aliquo actu apparat, qz illa nomina dicit idonea esse satis est recipiēdo vero assignationē simpliciter non videt illa nomina vt idonea approbare. vt s. e. o. l. i. tutoz hinc. C. D. p. c. e. o. l. s. bitozibus. Sol. hic tenet de periculo. l. de inopia sub iustice. tūc em illa noia acceptant vt idonea. De periculo vero inopie sub secute tenet. sibi pōt imputari culpa, alias non, vt in cōtrario.

De pupillis. Ille verusculus legi in gl. pluribz modis. tene bancl. l. quod assignationem reliquorum acceptant, z vsuras recipit, per quod non videtur suo p̄uilegio remittere. Et sic in summa dicit, quod per receptionem vsurarum pupillus nō perdit p̄uilegiū. C. l. p. i. de p̄uileg. l. i. venri. s. in bonis. Sol. Aliud in p̄uilegio qz datur depositario, illud enim perditur per receptionem vsurarum, egreditur enim terminos depositi. Aliud in p̄uilegio quod datur pupillo, vt hic.

LEX XLVI.

- 1 Pupillus volens conuenire alium tutorem ex persona liberati, non auditur.
- 2 Tutor vnus quando pro alio teneatur.
- 3 Magistratus plures an habeantur vt duo rei.
- 4 Prescriptione liberatus per omnia non est similis solventi.
- 5 Actiones quādo sunt sublate culpa vel facto eius qui cedere dicit, tunc exceptio cedendarū actionū obstat.
- 6 Actio p̄petua cōtra vnū ex tutoribus, dicit p̄petua cōtra aliu

De pupillis. Quatenus vnus ex tutoribus est liberatus facto pupilli, eatenus alter eius nomine cōueniri non pōt. h. d. l. de alter. Qui tenet cedere actio nē si eam credere non pōt facto suo repellit exceptio nē cedendarū actionū. h. d. l. in tex. ibi, interpellare. Dic qz nō pōt cōtra alia actiones cedere, qz facere dicit, l. i. s. nunc tractemus, de tu. z ra. dist. z sic repellitur exceptione cedendarū actionū. Ibi comenit, z ibi liberat: Nam sit ex persona liberati veli alter cōuenire, non auditur. C. D. p. ad primū qz non possit pupillus liberare tutore. s. e. o. l. i. tutores. q. post. s. ab eo. In vniuerso timore est hic facta gl. i. dicens, qz liberatū trāsigendo, qz pōt, vt hic sed non donādo vt ibi. Sedo opponitur, qz vnus tutor pro alio, nō tenetur, sed quilibet in vniuerso. l. i. tutores, qui post. s. in cū. s. e. o. dem. z C. de dim. tut. l. i. Sol. Dicit gl. intelligi, qz hic vnus gessit alius nō vel qz ambo non erāt solūdo tēpore depositi officij. Istud nō est necessē: qz sine solūdo tēpore sine nō, quilibet tenet in solidū, qz habeat beneficiū diuisionis. d. l. i. c. de dim. tut. z s. e. l. i. plures, z ibi dicit. Si ergo amiserit diuisionis beneficiū, super est beneficiū cessionis, qz pōt opponi post sententiā, l. i. minoris, s. e. o. l. i. si fideiussores. s. i. j. de fideiuss. Sed tenet illā opinio nē qz hic alter non erat solūdo, op. qz quis liberatū qui non liberat e debitorē qui non tenetur efficaciter, nō pōt repelli non libere cedendarū actionū. l. i. quāuis C. de Barcellis. s. ad yll. Respōdē ibi debitorē erat in effiar, quia erat nō solūdo. Opp. i. de fideiuss. l. si stipulatus. s. si. Sol. vt ibi plene dicit. C. l. p. i. de le. i. ab omni bus. i. respō. Sol. non soluit, dicit qz ibi nō liberatū facto cre

ditoris, sed facto testatoris legato, qui vnū ex hereditibus potuit liberare, z alios in solidū obligare. l. cū ab vno. i. de lega. h. q. placet. Facit qz dicit. s. e. l. i. plures, fm l. c. gl. C. Ceno ad secundā partē. Dicitur hic qz duo magistratū non habent vt duo rei, vnde est hoc: Dicit gl. qz magistratus non tenet nisi de dolo alterius, secus si ex culpa cōueniat, vt i. de magistr. q. uel. antepe. Hoc nō placet, quia magistratus tenet ex culpa cōmuni, vt i. ad municipalē. Imperator, z de administr. rerū ad ciuita. pertinentiū. Magistratus. Nec obstat lex allegata in glo. que loquit qz magistratus conuenitur ex facto tutoris, vel curatoris quem dedit, hic loquitur qz conuenitur ex culpa college. Dico ergo, qz non sunt proprie duo rei fm hec tempora non habebant iusticiū diuisionis, sed magistratus, illi hic z istud vult dicere tex. S. tūc instat cum hodie duo rei habeat beneficiū diuisionis, ergo plures magistratus habent hodie vt duo rei. Respon. non est ista. Nam duo rei habent beneficiū diuisionis ita demū si cōtrentur est presens, z solūdo sit cōuenitur. C. de duo. reis. aut. hoc ita, z in corpore vnū sumit. S. plures magistratus, z plures tutores habent beneficiū diuisionis, etiā si tunc cū conuenitur collega, nō sit solūdo, si solūdo erat tempore depositi officij. C. de prob. l. ex persona. C. i. Ceno ad vltimū responsum, ex quo nota primo qz liberatus prescriptione similis est solventi, qd non intelligas quo ad omnia, cū prescriptio non tollat naturalem obligationē, solu. sic. Sed quantum ad hoc vt possit obijci ei, cōtra qd prescriptū est culpa, quali facto suo, z negligētia sua sit liberatus. Idoz a etiā qz hoc respō. dō, qd tunc obstat exceptio cedendarū actionū, qz actiones sunt sublate culpa vel facto eius, qui cedere dicit. Et hoc qd tex. dicit in fin. habet enim qd obijci dicitur. l. i. c. qz distiguit plene vt in l. si stipulatus. s. i. j. de fideiuss. C. l. p. qz non pōt tempore extingui actio cōtra vnū, quin extingatur cōtra aliu. Nam solo cursu tēporis nō: qz eo. tpe nascitur actio cōtra vnū, quo cōtra aliu. Item si perpetuaretur cōtestatione cōtra vnū, perpetuaret cōtra aliu. l. i. c. de duo. reis. Sol. huius timore dat duas solutiones, que clare sunt. tū diuisionē cōtinent. Dic ergo, qd l. fin. de duo. reis loquitur de duobus reis proprie, nō in tutoribus, z magistratibus, qui non sunt proprie duo rei, vt hic dicitur in tex. Istā est vera, quā tene menti p̄ hoc, qz de solutio. l. cum quis. s. si quis pro reo. z ibi gl. S. hic non videtur procedere, cū prescriptio xxx. annozū hoc tēpore nō esset cognita, vt nō in l. q. occidit. s. i. s. ad legē Aq. Res. Potest dici, qd hic loquitur de actione tutelę que dabatur contra patre de peculio, z hic intra annū, vt l. tutorē qui in si. s. e. o. l. sic esset expectatus casus huius legis, vel dicas qd erat quedā prescriptio fm anti qua tempora, de qua mentionem non habemus, qz acit quod not. In si. de perpe. z tempo. action. in p̄ncip.

ADDITIONES.

- a ALEX. C. Secūdo op. Vide Bal. in l. i. c. de trāsa, z videt tex. qz tutor primo tenetur reddere rationem tam de introitibus, quā de expēsis, vt l. tibi. s. i. liberatē, de fideiuss. l. i.
- b ALEX. C. Obstat exceptio. Quādo obstat exceptio cedendarū, vide Bar. in l. i. j. de transact.
- c ALEX. C. Contra alium. Vide Bar. in l. c. qz quis. s. si quis pro reo, de fo. qui videtur tenere contrariū sine quod t. hic sed do. Ale. in cons. mibi cec. in nō imp̄ressis, quod incipit, super eo quo queritur, scilicet an dicta interruptio, dicit dicta Bar. hic vera.

LEX XLVII.

De actus. Si adultus debitorē suū procuratorē rem constituat, non videtur eū, vt debitorē idoneum ex cā p̄ambula, approbare, hoc dicit.

De Sempronij. Diuisio facta inter plures tutores a seipis, nō facit vnus vnus pro alio teneatur, anteqz perueniatur ad magistratū: secus in diuisione facta a pluribus Republice administratozibus. h. d. l. p. qz etiā magistratus teneatur in solidū alter pro altero, vt l. i. c. e. o. Soluit gl. ibi loquitur in pluribus magistratibz, qui fuerunt aliquod officij, cui inheret iurisdictio sine dignitate, hic quando administrat bona sine aliā iurisdictioe, vel dignitate, sicut bona priuatorū. Nec sol. est singularis, nec est vera: z l. i. i. mpe. z l. seq. i. ad mun. z qz ibi no. zc. Ad d̄m resp. ibi simul gerebat nulla facta diuisione, etiā a seipis s. p̄m̄sue faciebat, mō vnus, mō alter, hic inter se diuiserūt. C. l. p. qz idē sit in tutoribus, qd hic dicit in magistratibz vt i. ca. l. s. cū testō. Sol. vt ibi dicam. Op. s. de ne. ge. l. cum alicui. Sol. vt in gl. Op. d. l. aufci. i. s. i. j. d̄ iure fisci. Sol. gl. qz ibi cū agit fisco, hic cū agit minor, cur. bona fuerūt administrata. Nec so. videt qz predicta l. i. mperator. z deo dic. qz lex cōtraria loquitur quādo non fuit facta diuisio, z l. i. de bet intelligi secundā distinctionem no. in d. l. Imperator, quod plene dicit vt ibi. C. Quero, que actio dicitur pupillo contra istos curatores: glo. dicit quod negotiorum, z bene.

